

1978

התזמורת הקאמרית הישראלית

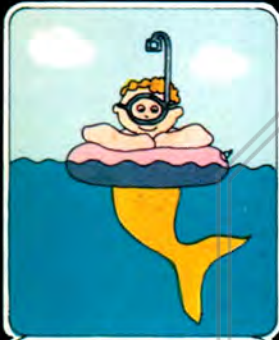
Weddings

Bar Mitzvah

Tennis

Swimming

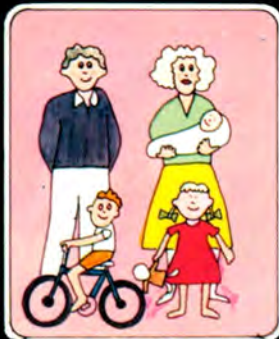
Restaurants

Art Gallery

Jewelry

Family Plan

Duty Free

**All these, and much, much more
at the Tel Aviv Hilton**

TELAVIV HILTON The cultural center of Tel Aviv

Conductor : **Juan Pablo Izquierdo**

Tel-Aviv — T.A. Museum (Concert No. 9), series 1 17.5.81

Tel-Aviv — T.A. Museum (Concert No. 9), series 2 20.5.81

Tel-Aviv — T.A. Museum (Concert No. 9), series 3 14.5.81

Haifa — Haifa Auditorium (Concert No. 7) 19.5.81

The Israel Chamber Orchestra (ICO), formerly known as "The Israel Chamber Ensemble" (founded in 1965 by Gary Bertini), was reestablished by Rudolf Barshai, the conductor of world-renown, in 1977.

It was then enlarged, from 35 to 45 players, among them Israeli musicians who had made successful careers abroad and came back on the request of Mr. Barshai; others are new immigrants who were members of the best orchestras in their homelands.

The new dimensions of the ICO enable it to execute an extremely wide repertoire, from chamber music to works of full symphonic scale. It should be borne in mind that the major part of the orchestral repertoire of the preclassical, classical and early romantic era was intended for an orchestra of about the size of the ICO, a trend which has been felt again in the music of the 20th century.

RUDOLF BARSHAI was born in Russia and began his musical education at the age of fourteen. He was the pupil of Prof. Lev Zeitlin at the Moscow Conservatory, and of Olya Mussin at the Conservatory of Leningrad.

Rudolf Barshai became famous as violinist and violist. In 1955, he founded the Moscow Chamber Orchestra, of which he was director until 1976. The Moscow Chamber Orchestra has won great success in USSR and abroad. Many composers dedicated their works to Rudolf Barshai, the director of the orchestra.

In 1977 Mr. Barshai came to Israel and was appointed Musical Director and Chief Conductor of the ICO. From his first appearance in Israel he won the admiration of the Israeli audience.

PATRIMONIO UC

JUAN PABLO IZQUIERDO

Born and educated in Chile, Juan Pablo Izquierdo graduated in composition at the University of Chile. He then won a scholarship for further studies at the Musikakademie of Vienna, where he also took courses in conducting. Izquierdo was inspired by Hermann Scherchen, the eminent Swiss conductor and followed him to Switzerland, where he stayed for three years. On returning to Chile Izquierdo was engaged to conduct the three orchestras of the country and appointed Musical Director of the Catholic Institute. He was awarded the National Critics' Prize for his outstanding contribution to contemporary music. In 1966 Izquierdo was awarded the first prize of the Mitropoulos Competition. In 1969 he made his European debut in Holland and many engagements from all European major orchestras followed. For two years he also was Resident Conductor of the Indiana University, where he conducted operas and concerts.

Mr. Izquierdo is, apart from his mastery of baroque, classical and romantic repertoire, a specialist in modern music, and for his outstanding performances he earned the gratitude of many living composers. Mr. Izquierdo appeared often in Israel with the Kol Israel Orchestra and also within the framework of the "Testimonium Festival", of which he was appointed as the Music Director.

PATRIMONIO UC

MEMBERS OF THE ORCHESTRA

Violin

Reuven I.*
Braude D.**
Abramovitch O.
Babitch N.
Daynayva L.
Draiblate S.
Gutkin R.
Haberman A.
Iosub R.
Kuperman A.
Lakonishuk M.
Levin K.
Livni H.
Ryger R.
Wolfe R.
Yunger B.
Zisserman A.

* Concertmaster
** Principal

Viola

Kaminkovsky Y.**
Apelman L.
Bar Droma A.
Godlawsky O.
Spiegel N.
Cello
Gruber E.**
Berkovich I.
Kaganovsky A.
Tulchinsky L.
Vardi U.
Double Bass
Berger B.
Post K.
Zelniker O.

Flute

Weintraub M.**
Shin'an M.
Piccolo
Shin'an M.

Oboe

Kossoff D.**
Hachlili G.
English Horn
Hachlili G.
Clarinet
Heifetz E.**
Bracha R.
Bass Clarinet
Bracha R.
Bassoon
Paley R.
Horn
Tel-Oren N.**
Etrogi D.
Trumpet
Friedman H.**
Producer
Ifrach A.
Stage Manager
Etzion D.

Musical Director : RUDOLF BARSHAI

Director : RONI ABRAMSON

MEMBERS OF THE BOARD

Mr. Chaim Shenhav — Chairman   Prof. Arie Harell M.D.
Mr. Itzhak Artzi   Mr. Shimon Klier
Mr. Dov Ben-Meir   Mr. Gadi Narkiss
Mr. David Braude *   Mr. Isaac Reuven *
Prof. Yehezkel Braun   Dr. Uri Sharvit
Mr. Aviezer Chelouche   M.K. Zalman Shoval
Mrs. Aviva Goldman   Mr. Shmuel Warshavsky
M. K. Mordechai Wirshubsky

* Orchestra Member

THE ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA

is sponsored by :

The Ministry of Education and Culture, The Tel-Aviv-Yaffo Municipality,
The America-Israel Foundation and The Jewish Agency.

Creative Banking

A lot more than just saving your money.

Creativity. The breath of the innovator, the inventor, the composer.
The inspired dynamism that makes a keyboard sing.
Creativity changes worlds. Produces new harmonies.
Enhances the quality of our existence.

We, for our part, have developed creativity with money.
We use it to serve you better.
To provide you with new financial services.
To help you hit the high notes.

Creative banking.
Your privilege, and Discount Bank's skill.

ISRAEL DISCOUNT BANK

250 Branches & Offices in Israel and abroad

Total Assets exceed US \$ 7 billion

Head Office: 27/31, Yehuda Halevi Street, Tel Aviv, Tel. (03)637111

Tourist Center: 16, Mapu Street, Tel Aviv, Tel. (03)247276

New York: 511, Fifth Avenue, Tel. (212)551-8500

Miami Agency: 420 Lincoln Road, Miami, (Fla.) (305) 672-8320

Toronto Representative Office: Toronto Dominion Centre (416) 363-3437

Drei qualifizierte Partner für Ihre Kapitalanlage.

PATRIMONIO UC

Die Intergrund Bau- und Grundstücks AG führt im Bundesgebiet, in West-Berlin und dem westeuropäischen Ausland Baumaßnahmen aller Art durch.

Ihr voll eingezahltes Aktienkapital beträgt zur Zeit zehn Millionen DM. Über 1,3 Milliarden DM Bauvolumen wurden bisher bereits abgewickelt.

Die IVV Interfonds befaßt sich mit Konzeption, Vertrieb und Verwaltung von geschlossenen Anlagefonds und Bauherrengemeinschaften. Seit 1970 hat das Unternehmen ein Volumen von ca. zwei Milliarden DM vermittelt.

Die Witag - Westdeutsche Immobilienfonds-Treuhand AG verwaltet international ein Vermögen von rund zwei Milliarden DM.

In Israel hält sie zum Beispiel 25% des Aktienkapitals der Israel Corporation Ltd. (ICL).

Intergrund
Bau- und
Grundstücks AG
Graeffstr. 5
5000 Köln 30
Tel.: (02 21) 5 77 91

IVV Interfonds
Verwaltungs- und
Vertriebsgesellschaft
mbH & Co. KG
Graeffstr. 5
5000 Köln 30
Tel.: (02 21) 5 7 7 9 2 5 9 0
Telex: 88 82 930

WITAG
Westdeutsche
Immobilienfonds
Treuhand AG
Postfach 30 1149
5000 Köln 30
Tel.: (02 21) 5 7 7 9 1

Allgemeine Bauträger Gesellschaft m b H & Co.

Domberger & Cederbaum K G

Projektierung
und Erstellung

von Bauobjekten
im In- und Ausland

PATRIMONIO UC

D-8000 München 2 Promenadeplatz 12

Tel. (089) 224356 Telex 05 23 345

bwi

Becker-Wegerich Immobilien-Anlagen

Charter und Vermietungsgesellschaft mbH & Co. KG

Bautragergesellschaft

Our best wishes for a successful season

to the

ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA

AM WOOG 9-11 6501 NIEDER-OLM/MAINZ

Telefon: (0 61 36) 50 91

Telex: 4 18 72 18 bwa d

J. S. BACH : SUITE NO. 1 IN C MAJOR

The suite of dances, under various titles (suite, partita, overture, sonata da camera) was one of the most popular music forms of the baroque, witness the large number of suites for various instruments in Bach's work. It might be a surprise that the baroque suites were not intended for dancing. As a matter of fact, most of the dances one meets in the suites were long out-moded and remained in a purely musical function. The dance rhythm per se became an element of vital importance in the music of the baroque era and gradually dominated instrumental music.

Bach's orchestral suites, originally called Overtures, were possibly intended for some festive occasions, and are written in a somewhat lighter vein than his other works.

In the first Suite two oboes and bassoon are added to the strings. Often they only double the strings, but in other cases they create a delicate contrast. There are moments of refined orchestration, like in the second Gavotte, where the winds carry the main role, and the violins and violas interrupt, imitating trumpets (!). In other pairs of dances the oboes and bassoon (the traditional 'trio') play the alternative dance. In the final dance — the Passetier — the upper voice of the first dance serves as a bass in the second. Bach achieves here with the simplest means intricate relationships between Strings and Winds.

ARNOLD SCHOENBERG :

VERKLAERTE NACHT (TRANSFIGURED NIGHT)

There is hardly any other composer who, like Schoenberg, has undergone such a far-reaching metamorphosis in the middle of his artistic maturity. He who is considered today as the father of modern 20th century music, was never a revolutionary at heart. Unlike some composers, who from their youth already were outsiders (notably Debussy and Stravinsky), Schoenberg was all his life deeply involved with the German musical tradition, and resented being regarded as a revolutionary. He remained a severe and exacting teacher who definitely preferred teaching traditional harmony than his own innovations. Until the turning point, at the age of 36, his style was typical post-romantic, or better, post-Wagnerian.

'Verklaerte Nacht' was written in 1899, and is essentially a tone-poem. It is perhaps the first example of a tone-poem which is not a **symphonic** poem, but a **chamber-music** poem, originally composed for string sextet, later arranged for string orchestra. It is based on a poem by Richard Dehmel, which today would perhaps not be considered of the best taste (this fact was later acknowledged by Schoenberg). The poem tells of a couple walking in a dark forest, half-lit by moonlight. A heavy shadow weighs on their love: the woman confesses that she is pregnant to another man. But her lover forgives her, and the dark night becomes a "transfigured night".

The unbelievably sombre tone of the work, especially of the opening bars, reflects strongly the influence of 'Tristan'. Also inspired by Wagner is the use of leitmotifs (musical symbols for the characters of the story), but the various motifs are connected here by inner relationships, are actually variants of one basic idea.

The work is very far from the later style of Schoenberg. It really sounds as music of a former age. Still, it caused a small scandal in its day, when musicians refused to play it — because of **one** chord, which could not be classified according to the rules of harmony.

IGOR STRAVINSKY : L'HISTOIRE DU SOTDAT (THE SOLDIER'S TALE)

During the First World War Stravinsky stayed in Switzerland. The country was in a difficult situation and was partly isolated from the world, and theatre and music productions became more difficult than ever. Stravinsky's personal situation became even more difficult, when the Russian revolution broke out and the money which was sent from time to time from his country estate Utsilug stopped altogether. He and some close friends decided to create a small wandering theatre group. For this theatre Stravinsky composed "L'histoire", based on an old Russian folk tale. The text was written by the Swiss writer Charles Ferdinand Ramuz, with whom he had also collaborated in the translation of his Russian vocal works. The conductor was Ernest Ansermet. The play was completed and premiered in 1918 in Lausanne, and now the small troupe was ready to travel over Switzerland, and even a special van was hired. By then an epidemic wave of Spanish influenza was passing over Europe. The members of the group fell ill one by one, and the whole project was cancelled.

The full original title of "L'histoire du soldat" is (in English) as follows: The Soldier's Tale — Read, Acted and Danced. Its definition in the Harvard Dictionary of Music is, "something like a **ballet d'action**, combining ballet performances with a story told in dialogue by the characters and a narrator". The story in its essence is another variant of the Faust legend. The hero — a common soldier in this case, sells his violin (his soul) to the Devil, and is first rewarded with every conceivable material enjoyment, but in the end is punished and taken by the Devil.

"L'histoire du soldat" constitutes a new major stylistic turning point in Stravinsky's work. Instead of the opulent and sensuous sonority of the former grand ballets, where the influence of Rimsky-Korsakov is still felt (even in the "Sacre"), we are here confronted with an austere, harsh sound; the master, after a period of rich and colorful oil paintings, turned to charcoal drawing. Very significant is Stravinsky's choice of instruments: Violin and Double Bass, Cornet and Trombone, Clarinet, Bassoon and Percussion. All instruments of middle-range or mellower tone-color are conspicuously lacking. The music to the play consists of separate numbers: march, pastorale, various dances, chorale etc. — so that in its conversion into a concert suite nothing of importance has been lost.

PATRIMONIO UC

IGOR STRAVINSKY: SUITE NO. 2 FOR SMALL ORCHESTRA

"Pulcinella" (1920) is generally regarded as the official beginning of the neoclassical era. But neoclassicism, or the need for it, was already in the air, and was not an invention of Stravinsky. From the beginning of the 20th century there is a common tendency felt in many cultural and artistic movements, the use of masks, of disguises. Perhaps it was a justified reaction to one hundred years of burdensome predominance of the romantic notion, that the artist had a duty of being 'sincere', what in a way amounted to being in a state of constant (public) confession. So now there is a movement in the opposite direction: the intellectual becomes a clown; the serious musician writes serious music — veiled as cabaret or circus music; the audacious innovator hides behind stiff and obsolete formulas divested of their meaning. 1915 and 1917 Stravinsky composed a little musical joke, two sets of easy pieces for piano-duet (in that case piano — three hands!). These pieces were later orchestrated as two suites for small orchestra. The Suite No. 2 is the earlier one (1921), consisting of March, Waltz, Polka and Galop. The use of conventional dance tunes and mechanical accompaniment formulas is a pretext for "making mistakes". The little tunes and harmonies we hear are almost traditional, but one is constantly startled by 'wrong' notes, which are nearly as numerous as the 'right' ones. The tone of the whole thing is mock-triviality. But how this triviality is combined with so much wit, with so much wisdom!

Ido Abravaya

TONIGHT'S PROGRAMME

J. S. BACH (1685-1750) :

SUITE NO. 1 IN C MAJOR

Ouverture
Courante
Gavotte I, II
Forlane
Menuet I, II
Bourree I, II
Passepied I, II

ARNOLD SCHOENBERG (1874-1951) :

VERKLAERTE NACHT (Transfigured Night) for Strings

I N T E R M I S S I O N

IGOR STRAVINSKY (1882-1971) :

L'HISTOIRE DU SOLDAT (THE SOLDIER'S TALE)

Soldier's March
Music for Scene 1
Music for Scene 2
Royal March
The Little Concert
Three Dances : Tango, Waltz, Ragtime
The Devil's Dance
Chorale
Devil's Triumphal March

Richard Worfe — Violin, Kith Post — Double Bass,
Eli Heifetz — Clarinet, Richard Paley — Bassoon,
Chanan Friedman — Trumpet, Beni Sluhin — Trumbon,
Gene Cipriani — Percussion

IGOR STRAVINSKY :

SUITE NO. 2 for small orchestra

Marche
Valse
Polka
Galop

PATRIMONIO UC

י. ס. באך (1750-1685) :

סוויטה מס' 1 בדו מג'ור

פתיחה

קוראנט

גאוט I, II

פורלאן

מנואט I, II

בורה I, II

פאספיה I, II

ארנוולד שנברג (1874-1951) :

ליל הוד לתזמורת כלי-קשת

ה פ ס ק ה

איגור סטראוינסקי (1882-1971) :

מעשה בחייל (סוויטה)

מארש החייל

מוסיקה לתמונה ראשונה

מוסיקה לתמונה שניה

מארש המלך

קונצרט קטן

שלושה ריקודים : טאנגו, ואלס, ראגטיים

ריקוד השטן

כוראל גדול

מארש הנצחון של השטן

ריצ'רד וולף — כינור, קיט פוסט — קונטרבאס,

אלי חפץ — קלרניט, ריצ'ארד פלאי — באסון,

חנן פרידמן — חצוצרה, בני סלוחין — טרומבון

גין צ'יפריאני — כלי הקשה

איגור סטראוינסקי :

סוויטה מס' 2 לתזמורת קטנה

מארש

ואלס

פולקה

גאלופ

איגור סטראוינסקי: מעשה בחייל

בשנות מלחמת העולם הראשונה שהה סטראוינסקי בשווייץ, עלינו לזכור כי פרסומו הגדול של סטראוינסקי בא לו בעקבות הבאלטים הגדולים שחיבר ערב המלחמה (האחרון שבהם, "פולחן האביב", בוצע לראשונה ב־1913). אך עם פרוץ המלחמה נשתתקו המוזות, ולא הוזמנו באלטים חדשים. סטראוינסקי נשאר כמעט מחוסר תעסוקה. מצבו אף נעשה קשה יותר בסוף המלחמה, כאשר פרצה המהפכה הרוסית, ורכושו ברוסיה הוחרם, וכמובן שפסקו כל משלוחי כספים. סטראוינסקי החליט להקים בשיתוף עם כמה מידידיו להקת תיאטרון נודדת. עבור להקה זו חיבר מחזה קטן עם ריקוד עפ"י אגדת עם רוסית. בקבוצת הידידים הזו ראויים לציון מיוחד מחבר התמליל, הסופר השווייצר־צרפתי ראמוז, וכן המנצח ארנסט אנסרמה. "מעשה בחייל" הושלם והועלה בהצגת בכורה בלואן ב־1918, ועתה היתה הלהקה הקטנה מוכנה להתחיל לנדוד ברחבי שווייץ, ולשם כך אף שכרו משאית להובלת התפאורה. כאן התערב הגורל בצורת מגפת השפעת הספרדית שפרצה אז באירופה. חברי הלהקה חלו בזה אחר זה, ו"מעשה בחייל" כלל לא יצא לדרך.

ייתכן שההגדרה של מילון "הארוארד" למוסיקה ל"מעשה בחייל" היא הקולעת ביותר, ולפנינו משהו קרוב לבאלטים העלילתיים הקודמים של סטראוינסקי, אך במסגרת יותר מצומצמת. העלילה מסופרת ע"י קריין, נוסף לדמויות הרוקדות והמשחקות. הסיפור הוא עוד וריאציה על אגדת פאוסט. כאן הגיבור הוא אמנם חייל פשוט, והוא מוכר לשטן את כנורו — לא את נשמתו; אך ההקבלה ברורה. גם כאן הוא בא על שכרו החמרי, מתעשר, זוכה בנסיכה היפה, אך בסופו של דבר נענש ע"י השטן. היחידוש הגדול ב"מעשה בחייל" היתה תפנית סגנונית חדשה של סטראוינסקי. במקום הצלילות החושנית ורבת־הצבעים של הבאלטים הקודמים (בהם עדיין אפשר להרגיש — גם בפולחן האביב — כי סטראוינסקי הוא תלמידו של רימסקי־קורסקוב), מתגלה כאן סטראוינסקי חמור, נוקשה, כאילו עבר לרשום רישומי פחם לאחר שנהג קודם לצייר תמונות־ענק צבעוניות. אופייני מאוד הרכב הכלים שבוכן כאן סטראוינסקי: כינור וקונטרבאס, חצוצרה וטרומבון, בסון, קלרינט וכלי הקשה. בולט פה חסרונם של כלי־בייניים, גם מבחינת המנעד וגם מבחינת הגוון. המוסיקה ל"מעשה בחייל" מורכבת קטעים קטעים: מארש, פאסטוראלה, קטעי ריקוד, כוראל וכו' — כך שהפרכתו לסייטה קונצרטית נעשתה ללא שום הפסד מוסיקלי ממש.

PATRIMONIO UC

איגור סטראוינסקי: סויטה מס' 2 — לתזמורת קטנה

יש הנוהגים לציין בבאלט "פולצ'ינלה" (1920) את ראשית העידן הניאוקלאסי במאה ה־20. אך הניאוקלאסיות, או המניעים למגמה זו, כבר היו באויר באירופה, ולא היתה זאת המצאה פרטית של סטראוינסקי. אחד הדברים המאפיינים כל מיני תופעות אמנותיות ותרבותיות בשנות העשרים והלאה, כלומר — לאחר מלחמת העולם הראשונה, היה הצורך ב"תחפושת". ייתכן שהיתה כאן ריאקציה בריאה למאה שנים מכבידות של רומנטיקה, שבה הוטלה על האמן חובה מתמדת של חשיפה עצמית. מגמה ההפוכה מסתמנת בתחילת המאה העשרים: איש הרוח מתחפש למוקיון, המוסיקאי הרציני כותב מוסיקה כאילו לקאבארט ולקרסק, הקומפוזיטור החדשן הנועז מסתתר מאחורי נוסחאות נוקשות (וכרגע נטולות משמעות) מן המאה ה־18. ושוב, בסגנון זה מוכיח סטראוינסקי את עצמו כמי שמצליח לשכנע גם בתחפושת הקרקסית. רמזים מסויימים לכך כבר הופיעו קודם לכן, בבאלט "פטרשוקה" (1911), שבו הוא משלב מנגינות רחוב, אך אלו באות אולי לצורך תיאור ריאליסטי. בשנים 1915 ו־1917 מחבר סטראוינסקי בדיחה מוסיקלית קטנה, שתי סדרות של קטעים קלים לפסנתר ב־3 ידיים. קטעים אלה עובדו על ידו מאוחר יותר לשתי סויטות לתזמורת קטנה. הסויטה המכונה מס' 2 היא דווקא המוקדמת יותר (1921), ופרקיה הם מארש, ואלס, פולקה וגאלופ. השימוש ברי קודים מסורתיים ובליווי שיגורתי, ממש מכאני (בעיקר בואלס) משמש לסטראוינסקי הזדמנות נהדרת "לעשות שגיאות". אנו שומעים קטעי מנגינות והרמוניות כמעט מסורתיים, אך כמעט כל צליל שני נשמע מזויף. זוהי מוסיקה "טרויאלית" במכוון, אחת הדוגמאות המשעשעות והמפתיעות ביותר, מתוך רבות שחוברו באותו דור.

ארנולד שנברג: "ליל הוד"

קשה למצוא עוד קומפוזיטור שיצירתו עברה שינוי כה עמוק ויסודי, וזאת בתקופה שבה כבר נחשב כ"בשל", כמו ארנולד שנברג. מי שכיום נחשב במידה רבה של צדק כאחד מאבותיה של המוסיקה המודרנית, לא היה מסוג המהפכנים שכבר מנעוריהם "לא הסתדרו" עם המסורת (כדוגמת סטראוינסקי, או דביוסִי). שנברג היה קשור כל ימיו קשר עמוק ומחייב במסורת המוסיקלית הגרמנית, ולא רצה שיראו אותו כמהפכן. עד סוף ימיו נשאר מורה קפדן והעדיף ללמד הרמוניה מסורתית מאשר את חידושי הווא. עד לתפנית המכרעת ביצירתו, בגיל 36, כתב בסגנון פוסט־רומאנטי מובהק, ליתר דיוק — פוסט־ואגנרי.

"ליל הוד", שחובר ב־1899 (בהיותו בן 24), הוֹלֵךְ בעקבות הפואמה הסימפונית הרומנטית המסורתית, אלא שיש כאן חידוש: זו אינה פואמה **סימפונית**, לתזמורת סימפונית מלאה, אלא "פואמה קאמרית" לשישיית כליקשת, שמאוחר יותר עובדה לתזמורת כליקשת. הפואמה מבוססת על שירו של ריכארד דהמל. בשיר זה, שבדורנו לא כל כך מתפעלים ממנו (גם שנברג הודה בעובדה זו, לאחר שנים רבות), מסופר על זוג המטייל ביער אפלולי לאור הירח. על אהבתם רובץ צל כבד: האשה מתוודה בפני הגבר, שהיא הרה לגבר זה. אך בן הזוג סולח לאהובתו על בגידתה, והלילה האפל הופך ל"ליל הוד".

ואגנר היה בעל ההשפעה החזקה ביותר על שנברג הצעיר. ההתחלה הכחה של "ליל הוד" עלולה להזכיר קטעים מ"טריסטאן". גם השימוש ב"לייטמוטיב" — מוטיב מוסיקלי בעל משמעות ספרותית מוגדרת, נעשה בהשראת ואגנר. אך למען יצירת אחדות בין הלייטמוטיבים השונים, יוצר שנברג קשרים פנימיים ביניהם, כך שהם נראים כמו וריאציות זה על זה. "ליל הוד" רחוק מאוד מן הדימוי המקובל של שנברג כיום, כמחבר מוסיקה דיסוננטית חריפה. אך בעת ביצוע הבכורה נתחוללה שערוריה קטנה, כאשר הנגנים סירבו לבצע את היצירה בגלל אקורד יחיד, שאינו ניתן לסיווג במסגרת ההרמוניה המסורתית.

י. ס. באך : סויטה מס' 1 בדו מג'ור

בתקופת הבארוק היתה הסויטה, שהיא בעצם — סדרת ריקודים, אחד מסוגי המוסיקה הפופולאריים ביותר. עדות לכך הוא המספר הגדול של סויטות שחיבר באך להרכבים שונים, ובשמות שונים (סויטה, פרטיטה, אוברטורה) לכנור יחיד, לצילול, לצ'מבלו או לתזמורת מלאה. אולי מפתיע לגלות שהריקודים בסויטה לא נועדו כלל לריקוד. לאמיתו של דבר היו ברובם הגדול ריקודים שכבר יצאו מזמן מן האופנה, אך נשארו עוד רבות בתפקיד מוסיקלי טהור. הנוקצב הריקודי כשלעצמו הפך להיות מרכיב חיוני במוסיקה של הברוק, והשתלט כמעט על כל הצורות האינסטרומנטליות, ולפעמים הוא אף מורגש ומודגש גם במוסיקה הקולית.

הסויטות לתזמורת של באך (המכונות במקורן אוברטורות — על שם הפתיחה הבאה בתחילתן) הן מוסיקה שכנראה נועדה לארוע חברתי כלשהו. זוהי מוסיקה קלה יותר ממה שכותב באך בדרך כלל. השימוש המרובה בכלי־נשיפה מרמז על אפשרות לביצוע תחת כיפת השמיים, בזומה לסויטות המפורסמות של הנדל.

בסויטה הראשונה נוספים לתזמורת רק שני אבובים ובסון. לעתים הם מכפילים את כלי הקשת, אך במקרים אחרים הם מהווים להם ניגוד מעודן. יש כמה רגעים מעניינים במיוחד, למשל בגאוט השני, מנגינים האבובים והבסון את ה"מנגינה העיקרית" ואת הליווי, ואילו הכנורות והוילות מתפרצים בתרועות קצרות, כשהם מחקים — חצוצרות. בריקודים הבאים בזוגות, כלי הנשיפה (ה"טריו" המקורי) מהווים אלטרנטיבה לתזמורת המלאה. בפאספיייה — זוג הריקודים המסיים — מה שמתחיל הריקוד הראשון כמנגינה בקול העליון הופך בריקוד השני לבאס, התומך במנגינה חדשה. באמצעים הפשוטים ביותר מפתח באך בסויטה מערכת יחסים מרתקת בין כלי־הקשת לבין כלי הנשיפה.

ישו מברך! ישקרה

אנו מאחלים

לקהל

ולתזמורת

עונה

PATRIMONIO UC

מוצלחת

וכמהנה

דברים, זה המאבק...
אלה המאבקים...
המאבקים...
המאבקים...
המאבקים...

כנען סוכנויות לבטוח בע"מ

חברת סוכנויות לבטוח בע"מ

חברת סוכנויות לבטוח בע"מ

חדש! דגם '81

עוד יתרון לפיאט 127: 5 דלתות!

בנוסף לדגמים עם 2 ו-3 דלתות.

אמרי

בחר עכשיו בפיאט 127 המתאימה לך, מתוך מגוון דגמים בלעדי – ותהנה מיתרונות ללא תחרות:

- ★ תא נוסעים מרווח – 80% מהנפח הכללי; שפע מקום ל-5 מבוגרים.
- ★ חסכון באחזקה ובצריכת הדלק: עד 19 ק"מ לליטר ב-80 קמ"ש!

נהג בתבונה - נהג ב"פיאט!"

FIAT

המחיר בהתאם למחירון החברה ללא מ.ע.מ.

האחריות כפופה לתנאים במגסקי האחריות.

30 שנים טובות במקצוע

הרבה רצון טוב לעזור ולסייע

עם ידע טוב כיצד לעשות זאת

ועם סוכנים טובים העושים זאת כל הזמן

וכמובן — כל הלקוחות הטובים שלנו

(שלא לדבר על הבסיס הכלכלי הטוב שעליו אנו עומדים)

הביאו אותנו למקום טוב מאוד בצמרת חברות הביטוח

כל אלה — סיבות טובות עבורך להצטרף אלינו:

PATRIMONIO UC

הפניקס הישראלי
חברת ביטוח טובה

חברה לביטוח בע"מ

הפניקס הישראלי

PATRIMONIC

ביטוח חיים?
ב"סלע" חברה לביטוח בע"מ!

סלע

חברה לבטוח בעמ

לך על ביטוח - בטח ב'סלע'

חברי התזמורת :

אבוב	ויולה	כנור
דוד קוסוף **	קמינקובסקי יובל **	ראובן יצחק *
תכלילי גלעד	בר דרומה אריה	בראודה דוד **
קרן אנגלית	אפלמן לנה	אברמוביץ אובידיו
תכלילי גלעד	גודלבסקי ארנה	בביץ נעמי
קלרינט	שפיגל נחום	גוטקין רינה
חפץ אלי **	צ'לו	דריבלט סימון
ברכה רפי	גרובר עמנואל **	דיניבה לורה
באסון	ברקוביץ ישראל	הברמן אריה
פלאי ריצ'ארד	ורדי אורי	וולף ריצ'ארד
קרו	טולצ'נסקי לב	זיסרמן ארתור
נדב תל אורן **	קגנובסקי אלכסנדר	יונגר ברטה
אתרוגי דני	קונטרבאס	יוסוב רודיקה
חצוצרה	פוסט קיט	ליון קלמן
פירדמן חנן **	ברגר בוריס	לבני חיה
מפיק : יפרח אבי	צלניקר אורית	לקונישוק מאיר
מנהל במה : דוד עציון	חליל	קופרמן פסח
	וינטראוב מיכאל **	ריגר רפאל
	שנאן מרגלית	
	פיקולו	* נגן ראשי
	שנאן מרגלית	** נגן ראשון

PATRIMONIO UC

מנהל מוסיקלי : רודולף בר-שי

מנהל : רוני אברמסון

חברי ההנהלה :

מר שמואל ורשבסקי
מר גדי נרקיס
מר שמעון קליר
ח"כ זלמן שובל
מר אביעזר שלוש
ד"ר אורי שרביט
מר יצחק ראובן *
מר בראודה דוד *

עו"ד חיים שנהב — יו"ר
מר יצחק ארצי
פרופ' יחזקאל בראון
גב' אביבה גולדמן
פרופ' אריה הראל
ח"כ מרדכי וירשובסקי
* חבר התזמורת

התזמורת הקאמרית הישראלית נתמכת בידי :

קרן התרבות אמריקה—ישראל
הסוכנות היהודית

—
—

משרד החינוך והתרבות
עיריית תל-אביב—יפו

PATRIMONIO UC

חואן פבלו איסקיארדו

חואן פבלו איסקיארדו, יליד צ'ילה, סיים את לימודי הקומפוזיציה באוניברסיטת צ'ילה. בגיל 21 זכה במלגת השתלמות באקדמיה למוסיקה בווינה. כאן גם פגש את המנצח השווייצרי הדגול הרמן שרכן והלך ללמוד אצלו. לאחר 3 שנות השתלמות אצל שרכן חזר איסקיארדו לצ'ילה וניצח על שלוש התזמורות הקיימות בה וכן התמנה למנהל המוסיקלי של המכון הקתולי. בצ'ילה גם זכה בפרס הלאומי מטעם הביקורת של תרומתו המיוחדת למוסיקה בת זמננו. ב־1966 זכה בפרס הראשון בתחרות למנצחים ע"ש מיטרופולוס. הופעת הבכורה של איסקיארדו באירופה נערכה בהולנד ב־1969, ובעקבותיה בא שפע של הזמנות לרוב התזמורות החשובות ברחבי אירופה. במשך שנתיים שימש איסקיארדו גם כמנצח הבית של אוניברסיטת אינדיאנה בארה"ב.

פרט לרפרטואר הקלאסי והרומנטי המקובל, יש לאיסקיארדו יחס מיוחד למוסיקה חדשה, ובהופעותיו הרבות בקונצרטים וברדיו, וכן בפסטיבלים חשובים, קנה את אהדתם של מלחינים רבים בני זמננו. חואן פבלו איסקיארדו ביקר פעמים רבות בישראל וניצח על תזמורת ירושלים. כן נתמנה למנהל המוסיקלי והמנצח הקבוע של הטסטימוניום הישראלי.

התזמורת הקאמרית הישראלית

התזמורת הקאמרית הישראלית, שהיתה בעבר האנסמבל הקאמרי (נוסד בשנת 1965 ע"י גארי ברתניני), נוסדה מחדש בשנת 1977 ע"י המנצח הדגול רודולף בר־שי, שעלה אז ארצה מברית-המועצות. התזמורת הורחבה מ-35 נגנים ל-45. בין המצטרפים, נגנים ישראליים שעזבו את הארץ, וחזרו לבקשתו של בר־שי, וכן עולים חדשים שניגנו בעבר בתזמורות מעולות. הרכב חדש זה מאפשר גיוון רב ברפרטואר היצירות, החל ממוסיקה קאמרית ועד ליצירות סימפוניות בהרכב מלא. יש לזכור שרוב הספרות התזמורתית של הבארוק, הקלאסיקה והרר־מנטיקה המוקדמת היתה מכוונת לתזמורת סימפונית בגודל זה, וכי הרכב זה, המצומצם יחסית לתזמורת סימפונית גדולה, נעשה שוב חביב על מלחינים רבים ביותר במאה העשרים.

רודולף בר־שי — המנהל המוסיקלי

נולד ברוסיה והחל את לימודיו המוסיקליים בגיל ארבע־עשרה. למד אצל פרופ' לב צייטלין בקונסרבטוריון של מוסקבה באקדמיה למוסיקה, ובקונסרבטוריון של לנינגרד אצל אוליה מוסיך. זכה להערכה ולפרסום ככנר וכויולן סולן. בשנת 1955 יסד את התזמורת הקאמרית של מוסקבה ושימש כמנהלה הראשי עד לשנת 1976. להופעותיה של התזמורת היו הצלחות רבות בברית המועצות ובארצות אחרות. מחברים רבים הקדישו יצירות לרודולף בר־שי, מנהלה המוסיקלי של התזמורת.

בר־שי ניצח על תזמורות חשובות אחרות ברוסיה והקליט רפרטואר רחב המשתרע מהבארוק המתקדם ועד למאה העשרים. פעמים רבות ניצח והקליט באירופה ובמיוחד בגרמניה ובאנגליה. בשנת 1977 עלה בר־שי לישראל והתמנה למנהלה המוסיקלי ולמנצחה הראשי של התזמורת הקאמרית הישראלית. בתפקיד זה זכה להערצת המאזינים בישראל החל מהופעותיו הראשונות.

מנצח : חואן פאבלו איסקיירדו

תל-אביב — מוזיאון תל-אביב (קונצרט מס' 9), סדרה 1 יום א' 17.5.81

תל-אביב — מוזיאון תל-אביב (קונצרט מס' 9), סדרה 2 יום ד' 20.5.81

תל-אביב — מוזיאון תל-אביב (קונצרט מס' 9), סדרה 3 יום ה' 14.5.81

חיפה — אודיטוריום חיפה (קונצרט מס' 7) יום ג' 19.5.81

סברה ליקר-

בקבוק מלא אווירה.

טעמים וניחוחים של תפוזי ישראל,
עם קורטוב של שוקולד מובחר.

הגש אותו שי לאחרים וגם לעצמך.

SABRA

120
160

THE ISRAEL CHAMBER ORCHESTRA

